

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Αγοριών Δημοτικού

Μακρυνίτσα 2016

Ύμνος της ομάδας Απόστολος Θωμάς

Πώς από ψαράς , που ‘ταν ο Θωμάς
άρχισε να κολυμπάει σ’ άγνωστα νερά!
Το ‘ξερε καλά πώς «καλή ψαριά»
πιάνεις μόνο όταν τα δίχτυα φτάνουν στα βαθιά...

Πώς αλλάζεις σε μια μέρα
αν η πίστη γίνει σφαίρα
και «λαβωθεί» η καρδιά...

Όλα τώρα Αναστημένα
Κι όλα τα παλιά σβησμένα
με το Χριστό ξανά!

Φτάνει μια στιγμή, μια στενή ματιά
να σε κάνουν να ξεχάσεις τί ζητά η καρδιά;
Βλέπε απ’ την ψυχή, πάτα πιο γερά
δύναμη σου δίνει η πίστη για να πας μπροστά!

Ύμνος της ομάδας Λουκάς και Κλεόπας

Φώτισε η μέρα απ' την Ανάσταση
και πού πηγαίνουνε δύο φίλοι λυπημένοι;
Για τους Εμμαούς τί κι αν ξεκίνησαν
στο δρόμο Βρήκανε Ζωή Αναστημένη!

Ήταν ο Χριστός μπροστά τους Άγνωστος
τα μάτια αργήσανε πολύ για να Τον δούνε
κι όμως οι καρδιές τους κάτι νιώσανε
κι από κοντά Του πώς να φύγουν; Δεν μπορούνε!

Η Ανάσταση είναι δίπλα μας, αν μάθουμε μαζί
κι εμείς σαν τον Λουκά και τον Κλεόπα,
πάντα τα μάτια της καρδιάς
να 'ναι διάπλατα ανοιχτά,
Αληθώς - και για μας - Χριστός Ανέστη!

Θεέ μου, στην πορεία μας προς Εμμαούς
μακάρι να 'χαμε κι εμείς τέτοια παρέα
Μείνον μεθ' ημών και 'μεις να λέγαμε,
με Φως Ανάστασης είν' όλα τόσο ωραία!

Ύμνος της ομάδας Ιωσήφ Αριμαθαίας

Η γη τρομάζει, ο ήλιος σβήνει
ειν' ο Χριστός στο Γολγοθά
που αργοπεθαίνει σιωπηλά.
Μέσα απ' τον όχλο κάποιος τολμάει,
- αφού κι οι δέκα που αγαπά
δεν είναι κάπου εκεί κοντά -
το Σώμα πριν χαθεί, να πάρει, να ταφεί
απ' την Αριμαθαία ειν' ο Ιωσήφ!

Να γινόταν σαν το σεντόνι,
αυτό που ο Ιωσήφ Του απλώνει,
το Χριστό μας που δυναμώνει
μέσα να πάρω κι εγώ αγκαλιά,
να μ' αναστήσει αληθινά!

Αιώνες πάνε κι όλα γυρνάνε
μα ο Αναστημένος ο Χριστός,
στέκεται ακόμη σιωπηλός...
Μήπως φοβάμαι κοντά Του να' μαι
ή μήπως ντρέπομαι πολύ
γι' αυτό και κρύβομαι πιο 'κει...
Το θάρρος πώς να βρω "Ευσχήμων" να σταθώ
και να τον αγκαλιάσω τον Αληθινό!

Ύμνος της ομάδας Ανάληψη

Στα χέρια Του ίχνη απ' τα καρφιά
σε Σώμα καινούργιο ίδια η καρδιά
δικός τους και πάλι, κι όμως μακρινός!
Αναστημένη και καινή
η ανθρώπινη φύση φτάνει εκεί
για να καθίσει στα δεξιά του Πατρός!

*Πορευθέντες η εντολή Του
και αγάπη η "γραμμή" Του
Πορευθέντες το "γραφτό" τους
τέλος και προ-ορισμός τους!
Πορευθέντες σε μια τρέλα
στο Χριστό ειν' όλα ωραία!
κι έτσι ζούνε οι δικοί Του
τη ζωή τους σαν ζωή Του!*

Στα μάτια τους χάνεται εμπρός
αναλαμβάνεται ο Χριστός
πάντα μαζί τους λέει πως θα μείνει!
Κι αυτή η τελευταία αποστολή;
Απόστολοι, λέει, σ' όλη τη Γη!
Με το Σταυρό το δρόμο τους ανοίγει!

Ύμνος της ομάδας Πεντηκοστή

Πώς ωρίμασε ο καιρός;
Πέρασαν πενήντα μέρες...
στο υπερώο καρτερούν
γλώσσες πύρινες σαν σφαίρες!
Σαν ψαράδες θα αρχινήσουν
«δίχτυα» για ψυχές θα ρίξουν
Εκκλησιά να ξεκινήσουν!

Ε, ε, ε, ε
Σαν τ' Άγιο Πνεύμα φυσά
Ο, ο, ο, ο
Πεντηκοστή και πάλι!

Για γενέθλια η Εκκλησιά
την Πεντηκοστή γιορτάζει
κι από τότε σταθερά
δες, τον κόσμο τον αλλάζει
τον αλλάζει, τον αγιάζει,
τις ψυχές μας τις αρπάζει
στα ψηλά τις ανεβάζει!

Ύμνος της ομάδας Ευαγγελισμός των Εθνών

Βρίσκει πάντα ο Θεός μας τρόπο να φανεί,
χαραμάδα στην ψυχή μας ψάχνει για να μπει.

Άλλος κλείνει τα παντζούρια να 'ναι σκοτεινά
κι άλλος πόρτα ανοιγμένη που Τον καρτερά!

Να, ο Παύλος των Εθνών
το "είναι" του ανοίγει να ζήσει ο Χριστός!
Ευαγγελισμός
η Ανάσταση γιορτάζει στα Έθνη ο Φωτισμός!

Να 'ναι, Θεέ μου, η ζωή μου Ευαγγελισμός
κι αν τα Έθνη δεν γνωρίσω, λίγο ας είμαι φως.

Να τολμώ σ' αυτούς που ξέρω να 'μαι αληθινός
για να πω σαν άλλος Παύλος "Ζη εν εμοί Χριστός"!

Ύμνος της ομάδας Ειρήνη

Απ' τον Παράδεισο η αρχή...
Σαν το κακό εναντιωθεί
για πόσο ο πόλεμος θα κρατήσει;
ποιος θα κερδίσει κι όλη την κτίση μαζί κι εμάς;

Για να ειρηνεύσει η ζωή
να 'ναι η καρδιά μας ανοιχτή...
σαν μπει ο Χριστός μας Αναστημένος
ο εγωισμός δεν χωρά, θα βγει!
Και τότε Ειρήνη και στην καρδιά μας
και στα όνειρά μας και στη ζωή!

Μοιάζει με πόλεμο ξανά...
από τη μια τί λέει η καρδιά
κι από την άλλη ο εγωισμός μας
τη μια κερδίζει, την άλλη χάνει, δεν σταματά!

Ύμνος της ομάδας Φως

Παράξενα που λάμπει ο Σταυρός
το Φως Του μες στη μέρα αδειάζει
επάνω Του πεθαίνει ο Θεός
ο ήλιος βλέπει και τρομάζει

*Απ' τις γωνιές του τάφου Του
συγγνώμη ανατέλλει
αλήθεια ανέστη ως Θεός
του Γολγοθά ο Νεκρός
και κάθε Πάσχα ο Χριστός
για όλη την Οικουμένη
θα φανερώνεται στ' Άγιο το Φως!*

Τον ζωντανό μην ψάχνεις στους νεκρούς
το Φως νίκησε το σκοτάδι
ανάσταση δωρίζει στους θνητούς
πικραίνει ο Χριστός τον Άδη!

Απ' τις γωνιές του τάφου Του.....

Το Φως του κόσμου Κύριε είσαι Εσύ!
ο δρόμος για να περπατήσω
το Φως του Κόσμου, Αλήθεια και Ζωή
Ζωή αληθινή να ζήσω!

Απ' τις γωνιές του τάφου Του...

Ύμνος της ομάδας Ζωή

Δες, κρύβει το Φως ένας βράχος,
τρεις μέρες στον Άδη η Ζωή
η Ελπίδα ν' ανθίσει κι εκεί!

Γραμμένο απ' αιώνες το «λάθος»
μ' Εκείνος μονάχα μπορεί
στο λάθος να γίνει ζωή!

Τί 'ναι η ζωή; Είναι η Ανάσταση!
Ειν' ο Χριστός η επανάσταση
Να 'ρθω και 'γω, μήπως και μάθω να ζω!

Τι 'ναι η ζωή; Η ευκαιρία μου
για τα ψηλά να 'ναι η πορεία μου
κι όσο μπορώ να φτάνω στον Ουρανό!

Γεννιέται απ' τη νύχτα η μέρα,
το Φως θα ποτίσει τη γη,
καινούρια και πάλι η ζωή.

Ανάσταση πώς να γιορτάσω;
Αλήθεια η συνήθεια να βγει
μακάρι από φέτος καλή!

Ύμνος της ομάδας Ανάσταση

Δες το φως που γλυστράει σαν χαράξει η αυγή
τόσες ώρες κρυμμένο πιο πέρα,
περιμένει και πάλι στη σειρά του να 'ρθει
να γεμίσει με χρώμα τη μέρα!

Σαν το Φως κι η Ελπίδα, περιμένει πιο κει
να ποτίσει με φως τις καρδιές μας
το σκοτάδι να διώξει και έτσι πιο φωτεινή
να βρει χώρο να μπει στις ψυχές μας.

Η Ανάσταση, Αλήθεια του Χριστού ζωντανή,
απ' το Φως της αν πάρεις να ζήσεις
με Χριστό, κάθε μέρα θα 'ναι πιο λαμπερή
και θα δεις, Ουρανό θα κερδίσεις!

Μ' ένα τέλος φοβάσαι πως θα αδειάσει η ζωή,
η καρδιά πως δεν πάει πιο πέρα...
Μα αν το τέλος μπορέσεις να το κάνεις αρχή
σαν Ανάσταση η κάθε σου μέρα!

Ύμνος Στελεχών - Μαγειρισμών: Άγιο Πνεύμα

Το πρωί που ξεκινώ για μακριά
στους σταθμούς, τα αστικά, την αγορά

σε γυρεύω αθανασία,
της ψυχής μου σωτηρία
στου αιώνιου το μουράγιο,
Φως χρυσό και Πνεύμα Άγιο. (δισ)

Έφυγες και δεν γυρνάς,
όλο ανεβαίνεις, μα που πας;
Δρόμο στρώνω με καντήλια
προς το αύριο που τραβάς.

[Έξω από το ρεύμα του χρόνου
τώρα η ψυχή μου αρμενίζει
για εκεί που τη δόξα του Απείρου
καθώς ποθεί θα ατενίζει.]

Έφυγες ...

Το πρωί που με προσμένει η ζωή
μια ανάσα, μια ελπίδα, μια ευχή...

Στου Ουρανού το ανηφόρι,
στης Κυράς τ' Άγιο Μαφόρι
νύχτα ατέλειωτη τελειώνει,
Φως ανέσπερο μας ζώνει. (δισ)

Έφυγες και δεν γυρνάς,
όλο ανεβαίνεις, μα που πας;
Δρόμο στρώνω με καντήλια
προς το αύριο που τραβάς.

[Έξω από το ρεύμα του χρόνου
τώρα η ψυχή μου αρμενίζει
για εκεί που τη δόξα του Απείρου
καθώς ποθεί θα ατενίζει.]

Έφυγες ...

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μια υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

